

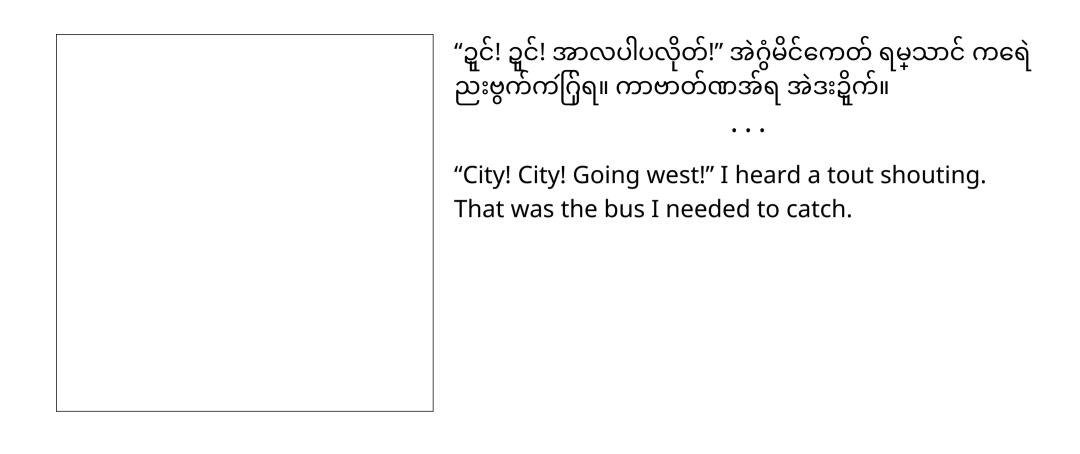
il 3

💬 ဘာသာ မန် mnw / English en

ကာဗာတ်ဍောတ်တ် ဒေါအ် ပ္ဍဲကွာန်ပိုယ်ရ။ ပ္ဍဲကာဗာတ်ဂ် မို့ ဟ်ပေင်စတေ်ဒံ့င်ရ။ ကပေါတ် သွက်ဂွံပတိုန် သ်ှဒေ့ံင် မှၚးလေ ဝ် နွံတွာဂလိုင်ဏီရ။ ညးဗွက်က်ဂြု ကရေဲဒံ့င် ယူဍုင် ကာဗာ တ်ညးတအ် မအာဂ်ုရ။

. . .

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.



ကာဗာတ်အာဍင်ဂှ် မှိဟ်ကပြပေင်၊ ဆဂး မိုဟ်တအ်ဂ် စတ်ေဓ ရှိဟ်တိုန်ဒံ့င်ဖိုဟ်ရ။ ညးလ္ငံတအ် စွံကပေါတ်ညးတအ် ထ ပ်သွဝ် ညးလ္ငံ ဧကတ်ပတိုန်ဏာ ကပေါတ်ညးတအ် လတူ ကာဗာတ်ရ။

. . .

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

ညးသွာတရဴ မတိုန်ကုင်မွဲတှ ရပ်လဝ် စုတ်တဲတဲ့ ဗက်ကဲ့ဒံုင် ခု င် သွက်ဂုဇအ် ပ္ဍဲကို ကာဗာတ် မှိဟ်မစတော်ဂ်ှရ။ မှိဟ်ဗ်ြကို ကောန်တ်ှညးမွဲဂ်ှ ဂုဇအ်ဒံ့င် စိုဟ်ဟ်သိုပြာ်ဟ်ရ။

• • •

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

အဲစတ်လုပ်အာ ဂုံင်ဗတင်မွဲရ။ မှိုဟ်မဂဇအ်ဒုံင် ဗဒါအဲဂ်ှ ရ ပ်လဝ် ထိုင်ပလာသတေတ်သင့ကော်မွဲ မောန်တိုဟ်ရ။ မှိုဟ်ဂ်ှ လိုန်လဝ်ဒွပ်ကနေပ်တြိတ်ခြံတဲ့ လတက်လဝ် ပလောအ်ကု တ်၊ ရံင်ကေတ် မှိုဟ်ဂ်ှ ဗိုကို ဂွိင်ဖေက်ဒုံင်ရ။

. . .

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

အဲရံင်တိတ် လပါမ္ငႈတဲ့ ချပ်ဒံ့င် အဲဂ် တိတ်အာ နူကို ကွာန်အဲ မဒ်ုဒ္ဓာဲ အဲဇ္ဇ၏လဝ်ရ။ အဲပံငြံအာမံင် ဍင်ဇ္ဇ၏ရ။ I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

ပတိုန်ကပေါတ် တုဲ့ဒိုအိုတ်ရ။ ညးသွာတရံတအ်လေဝ် ဂုဇ အ်ပ္ဍခဲုင်အိုတ်ရ။ ရဲသွံဖျာတအ် တိုန်ကုင်ဒံုင် ကာဗာတ် သွက်ဂွံသွံ ကပေါတ်ညးတအ်ရ။ ညးသွံဖျာတအ် ကရေဲ့ဒံုင် ယူကပေါတ် ညးတအ် မသွံဂ်ှအိုတ်ရ။ ရမ္သသာင်တအ်ဂ်ှ သွက်အဲ ဒးဂျိုင်ခိုဟ်ကွဟ်ရ။

. . .

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

ညးလ္င္နီတအ် ရာန်သုင်ဍာ်ဍာတ်တ်၊ ညးလ္င္နီ ရာန် စုစဝေင်တုဲ စသ္၄ှာဲကှင်ရ။ သွက်မ္နိဟ် လှဲဟွံမဲ ဗိုကိုအဲတအ်ဂ်ှတ်ှ ေဆစိုတ် ဗိုစရ။

• • •

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

ကာဗာတ်ဂ်ု ပတ်ဟန်ထတ်တ်တဲ့ ပရေင်ချီဓရာင်တအ် ဒေါအ်ညိင်အာရ။ ပတ်ဟန်ဂ်ု ဒ်ုအရာ မကိုသမ္**တီ ဒဒ်ုရ ခြ** ဟွံလအ် ကာဗာတ်တိတ်ရ။ ညးဗွက်က်ဂြု ကရေဲကို ညးသွံဖျာ တအ် သွက်ဂွံစု်နေ့ကာဗာတ်ရ။

. . .

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out. ညးသွံဖျာတအ် ဓရိုဟ်ပုတိတ် ညးသကအ် သွက်ဂွံတိတ်ဂွံရ။ ညးလ္ငုံတအ်ဂှ် ကလေင်ကိုဒ္ုံင် လှဲအာန် ကုညးမရာန်ဖျာ။ ညးလ္ငုံဂှ် ဂစာန်သွံဒွံင် သွက်အခေါင် လက်ကရ်အိုတ်ရ။

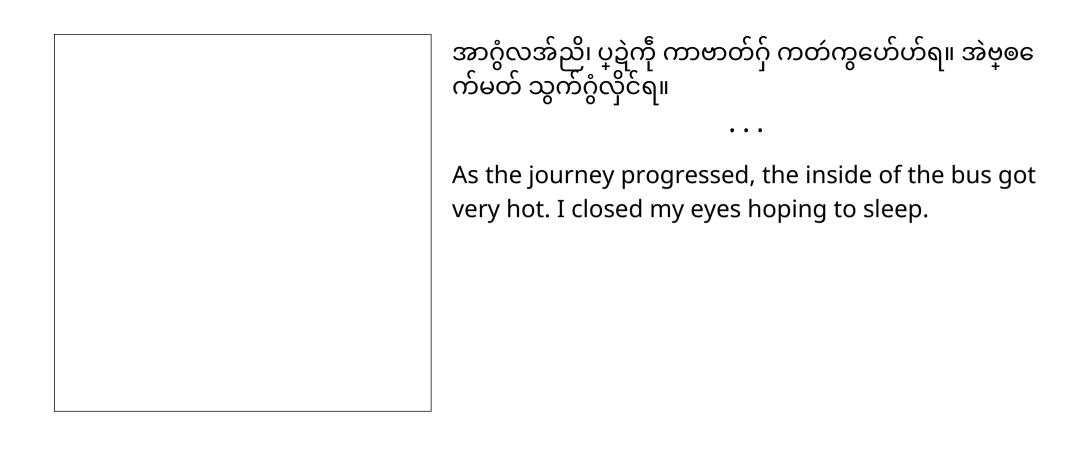
. . .

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.

ဇှာပ်ကာဗာတ် မတိတ်၊ မဒေါအ်ဂ် အဲရံင်တိတ်အာ နူကို ဗတ င်ရ။ အဲချပ်ဒံ့င် ယဝ်ရ အဲ ဆလအ်လေဝ် ဟွံကလေင်စိုပ် ကွာ န်ရတ်ှ။ေ

• • •

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.



ဆဂး အဲချပ်စိုပ်ဒုံင် ဂုံင်သ္ဝှိ။ မိအဲမွဲ စိုဟ်သိုပြာ်ညိဟာ? ဗတာ င်အဲဂှ် ဍေဟ်ကော်နင် သြန်ထဝ်ညိဟာ? ဒေအ်အဲဂှ် ညးဖ ဉာ်တံ့ဆု အဲတိုလဝ်ဂ်ှညိဟာ?

. . .

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbits fetch any money? Will my brother remember to water my tree seedlings?

အဃောမအာဒုံင်ဂ်ု အဲဂစာန်ပတီဒုံင် ယုဒ္ဒာဲ အမှုအဲမမံင် ပ္ဝဲ့ကို ဍုင်ဇုဓာ်တေအ်ဂ်ှရ။ ယူဒွာဂ်ု အဲတိက်လိုင်လေဝ် အဲပွဝ်ဒုံင်ဏီ ဖိုဟ်ရ။

. . .

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep. ပိုင် ဒစိတ်နာခ်ီတဲ့ အဲင့ဟ်အာ ဂွံမိင်ကေတ် ညးဗွက်က်ပြာအ် ကရေဲဒံ့င် ယူကွာန်ပိုယ် သွက်မှိဟ်ကလေင်စ်ကွာန်ရ။ အဲဂစာ န်ကေတ် ထိုင်အဲတဲ့ အဲဒံင်တိတ် နူကို ကာဗာတ်ဂှ်ရ။

• • •

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

ကာဗာတ် မကလေင်စ်ကွာန်ဂ်ှလေဝ် မှိုဟ်ပေင်ပပြာ်ကွဟေ်ကို ရ။ ကာဗာတ်တအ်ဂ်ှ စိုပ်ဂွံမွဲလစုတ်ဂ်ှ ကလေင်စ်အိုတ်ရ။ ကိ စ္စစ္နေဓာ်အိုတ် သွက်အဲ လှုဟ်ဂ်ု ဗက်ကဲ့ သ္ဝိုအမူရ။

. . .

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.



Global Storybooks

globalstorybooks.net

တ္**ငှဲ အဲတိတ်နု သု**င္ဂိ အာမံင် ပ္**ဍဲဍုင်** The day I left home for the city

Lesley Koyi, Ursula Nafula

Brian Wambi

Bee Htaw Monzel (mnw)

